

(O L. Vida nam Cerkevico.)

Ljudje starši so imeli tri pine, vsi so bili lovci, oči tudi. Pili so jih, stari posveti, ker jih niso mogli preživeti. Bratji pridejo do tih potov. Najmlajši gre na desno, drugi na levo, najstarejši pa po srednji poti.

Najmlajši brat pride kmalu do mesta, ki je bilo vse živo megrujeno. Fant gre k gospu in vpraša, kaj to pomeni. "Kaj vprašuješ, ko pa pomagati ne moreš!" "Morda pa vendante." "Gospa je bil tega veseli in mi ji vse povedal, kako ji sedaj njegova hči na vrti, da jo mora dati hintvernu, da jo pozre." "Morda jo pa jaz pesim," pravi fant. "Gospa mi obljubi svojo hčer za zeno, če jo pes pesi."

Ko so peljali čez hintvernu, se deli fant v voz in se peljal z njo. Imaj p'jinel sedel glavi, čuo za drugo mu jst ji fant posekal, glavam pa jizi ke odtrgal. "Lez eno peto v vruem," pravi fant gospici in odde. "Voznik ji pa zrezal zmagave glave ni jst, vogel na voz, gospo hčer ji pa prisilil, da ji dama rekla, da jo ji on pesil. Gospa ji hotel ožjenti s svojo hčerjo."

Fant pa ji prisilil na svojo pot do poparjev, ki so ravno čez izmed svojih tovarinov iškali, ki u jini ji bil izgubil. "Morda ji pa to. Ravno tak ji bil," pravi jo. "In pes, vse ji bilo tako, imo, postava in vse." "betani pri nas," mu pravijo poparji. In fant jstal pri nji in se tam privadil. "Dobiti nekoga dno pa mu pravijo poparji: Glej, kaj smo dobili." "Potkarejo mu jstali. Kdor jst, je vrtel, je tako tihošil, da ga ni bilo plisati. "Daj, da jst, pomenim." "Fant pomeni, čolgi in gre tam ter jst." "Ali me pes ne stitit?" "Res ne." "Potkarejo mu klobuk. Kdor ga ji pes se vogel, pravej se je naredila pavuina pred njim. Fant pokrije klobuk; dobro mu ji stal. "Potkarejo mu tudi plase. Kdor ga jst ogreuil, nituega ni videl. Fant ga ogreue. "Ali me pes ne vidit?" "Prav res te ne!" fant ji pa vrtel z darovi."

Kas bi bil jst fant v ono mesto, kjer ji posekal zmagi, pa ni pota vti ne del. "Dobiti ji bilo jst, v devet dežli ji stalo mesto. Gre fant k poluci, da bi ga vprašal za pot. "Lutna pavu ni bilo dno, samo njegova kuharica ji bila. "Kaj jstis?" "Izpoluceu bi jst govoril." "Kjer en meter pot zemljo. Kopoluce o poluci pavuor pride, to tako vroče, da bi se zgorelo." fant zleze pot zemljo. V poluci pride poluce, vroče ji bilo. Fant ga vpraša, če se, kje leži ono mesto. "Danes ne grem ni tje. Popli k metem, morda on se!"

Fant gre k metem. "Ali ga bilo dama, žena njegova ji sprejela. "Ali ji metem dama?" "Ali ga, pride o poluci. "Kaj se en meter pot zemljo, je hči z njim govoriti. "Kopoluce, to nastal tak mraz, da to vse zmrgnilo." "O poluci pride mese. Fant ga vpraša za ono mesto. "Jaz ne vem kaj. Popli k vetru, morda ti on potkare pot jst." Fant se vpraša daji ni pride k vetru. "Ali vti za to mesto?" "Ker, vem, ravno sedaj grem tje, da buri svatou pihal. Gospo hči se mozi." "Imen p'letaj?" "Le, če me buri dohajal." "Ker začne pihati, fant hči za njim. "Čerko ga je se dohajal. Pa se spomin klobuka niga začne pot se plisati. Potov se ji naredila pavu, da ji fant latko al. "Kmalu pridele v svo mesto; ravno v cerkev po šli svatje, "Kviden in nerlisen gre fant z njimi v cerkev in se vstopi poleg neveste k oltarju. "Gospo začne brati iz knjige in poročati. "Trak", odleki knjiga po tleh. "Gospo jo poture in tve daji brati. "Trak", odari fant drugo po knjigi, da padc ne tla. "Se jstkrat potkusi kumpik; pa se ji spet tako zgoblo. "Tukaj ji tak zakauski zavreš, le k sporeli se jstkrat, vti kumpin zenuin in nevesti. "Prva gre nevesta. "Pri nji ni bilo mi. "Zenuin ji pa vse povedal, kako ji prisilil nevesto, da ji povedale. "Kako jo ji rešil zmagi. "Gospo pa hči, da ji tako naredil. "Sedaj pa u vse. "Sedaj ravno ne morem deliti." Tako ni bilo mi iz poroke. "Bratji in vsi drugi sote vrtiti naraj v grad. "Pa ji dama zenuin spet silil v nevesto, da bi se poročila; nevesta ji pa se odlašala. "Pa vzaue fant plati z pavu in se potkare nevesti. "Nevesta ji bilo pa vse rekla svojega pravega rešitelja. Fant pa zaktiva v gofo, naj ovpre glavam gobce. "Gopro jst - in jstkor ni bilo. "Tu so jstiki," pravi fant. "In vsi so jstobro vjemali z glavami. "Napakuega zenuina so neurtita, "Rešitelj pa se ji poročil z gospo hčerjo."

Ko sta prvo noč skupaj ležala, zagledal ji moj lici skozi okno. Kdo ji pa tam-le? "Ne sprašuj. Kdor je bil tje, se nitne se ni vrnil!" Pa drugi dan ji mladi moj lekel tje s svojimi prami, volkovi in medvedovi. Tam ji stalo drevo, na njem pa ji pepela čarovnica. "Tako ti prava pleh pla, pa se bojim svojih živali. Ali jibico mi dostakniš jih, da me ne raztrgajo." Moja ji res odaril s jibico živali - in me so okameneli. Baba pa je sfrčala z drevesa moju napravo - in tudi on ji okamenel.

Drugi dan pa ji prišel v ono mesto nedrugi brat. Grofica, žena njegovga brata, pa ji niti: le, da ji njen moj, tako mi je bil podobni. Tudi tri živali ji imel sboj, kakor brat njegov. Ko sta ležala po noči skupaj, spet zagleda fant lučko na polju. "Kaj pa je tam?" "Kaj ti že pozabil? Čarovnica je tam. Kdor gre tje, ne vrne se nikdar več." Drugi dan ji pa lekel tudi ta brat tje. "Tako ti sta prava dobi, pa se bojim. Dostakni se s jibico svojih živali." fant ji stonil tako, živali so okameneli, baba mu je sfrčala napravo, da ji tudi on okamenel.

Tretji dan pride pa v grad najstareji brat. Grofica ji mislila, da je njen moj, tako so se bili vsi trije bratje podobni. Po noči spet vpraša fant. "Kaj pa ona lici?" "Kaj mi ti je dvakrat povedala, čarovnica je tam. Kdor gre tje, ne vrne." fant gre v eno drugi dan k lici. Na lici spet pravi čarovnica: "Vzemi jibico in dostakni se svojih živali. Resda ti sta dobi, pa se bojim." fant pa je spoznal prve okameneli brat, vzame jibico, pa odari v zrak. Baba muji pa sfrčala napravo. "Primi, tresi." veli fant svojim živalim. Žijete pojo in tresle, dokler ni baba rekla: "Vzemi tibo in dostakni se kameni." fant stori, pa je bilo vse se stakrat bolj kamen. "Le presile!" In presle so živali babo, da ji spet živela brata fantova in njihove živali.

Vrnili so se bratje v grad. "Izbiraj, kdo je tvoj moj", vele tam grofici. In grofica ji izbrala pravega, sica bi se ji bilo tujo godilo.

Lapisal Ljivo Hostic.

Prepovedoval Fr. Rot in Ljivo Hostic pri L. Kodu.

[68 L. Vida nas Lerknico.]

Moz in čena sta jurela pamo eno travo in en cekin. Moz ji gnil travo v peney.
 "Pride kupec: Koliko hoče zanj?" "Tisto goldinarjev." "Kaj, za to travo 300 glb.?"
 "Majhna je res, pa zato cekine serje." "Pokarite, če ji res." Moz pa pelj kupeca pred jejmice.
 Tam u ji bila trava vtrala in notri ji bil moj cekin skrit. Kupec ji res našel cekin in takaj
 kupil travo za 300 glb.

Prišne kupec travo da mu. Trava se je spet vtrala. Tisto moj parobca vse njene osparkle,
 pa cekina le ni bilo. Spoznal ji, da ga je moj ogoljufal in žene trava narej. Taj prišni lastnik
 trave pa ga ji je o stolec videl. Tisto skriji svojo ženo v peč in jo začne s krevljo nagnetati.
 Kupec njegove trave pride in ga dobi pred pejo. "Kaj pa delate?" "Svojo ženo pouležam, stara
 ji pla notri, mlada to vnu prišla." "Kaj ji prišla mlada žena iz peči." "Kaj ti dom za
 krevljo?" "Tisto goldinarjev." "Moj mu jih takoj obteje in gre svojo pot. Pride k gradu. "Kaj
 pa nisi tisto krevljo rešil?" "Da stare babe ž njo pouležam." "Takaj so mu deli gospodinja v psi,
 on jo ji pa s krevljo tako stakel, da ji precej umrla. Jato ji bil je nekaj kaznovan in spoznal
 ji tudi, da ga je prodajalec spet ogoljufal. Jereu gre naraj, da si dobil svoj denar. Pa mozza ji o
 zdelce zagledal. Starec se ji mltvega, žena pa je pri njem jo kula in ga z pjutro ogrnila
 kakor mlčica. Kupec pride in vidi mlčica. "Kaj mu tu čim zdaj narediti?" "Prta u mu tam
 vtrala." "Pa mozza zagrabiti z zobmi in ^{steno} ~~trava~~, kar more. "Pusti me! Ti bom dal precej 300 glb,
 če me spustiš." Mozza ji spustil, čuje pa mu ji dal 300 glb. in zbežal, da ga ni bilo nič
 več naraj.

Lapisal Zivosthodlic.
 Prirovedoval Fr. Rot od Lesnjakor pri L. Vidu.